

Afscheid van Joost Van Geert

1985 – 2020

Het is zondag 24 mei 2020. Door dat vervelende Coronavirus is het hengelseizoen van de Bollekes nog niet op gang gekomen. Vandaag komen we voor de eerste keer samen met de clubleden aan de waterkant. Het is wat onwennig. Normaal gezien geven we elkaar een handshake of een schouderklop maar vandaag wordt er vanop afstand iets geroepen: "Hey, alles goe".

Ook Joost is aanwezig en zoals steeds lijkt hij goed gezind en maakt enkele grapjes. We trekken ons nummertje en Joost moet achteraan in het hoekje plaats nemen, niet de beste stek op deze vijver. Na de wedstrijd blijkt ook dat de visserij in dat hoekje niet gemakkelijk was. Awel Joost, zeg ik nog, zaten ze hier niet bij jou. Neen grapt hij, het was vandaag mijn dagje niet.

Wat we echter niet weten is dat het niet alleen vandaag Joost zijn dagje niet is. Joost heeft het moeilijk ook al laat hij dat niet merken. Wat denkt hij echt? We weten het niet.

Op 27 mei, pas 3 dagen na ons eerste visuitstapje, is Joost er niet meer. Hij wilde niet meer of kon niet meer, wie zal het zeggen. Zijn strijd is gestreden. We hadden liever gehad dat hij wat langer had gestreden en medestanders had gezocht in zijn "battle" maar het is niet zo.

Vaarwel Joost, we zullen je niet vergeten.

Onze deelneming ook aan ons Anneke, Niel en de rest van de familie.

Joost,

*Vissen en lachen aan de waterkant
...echter een muurtje optrekken
Je amuseren met de vrienden
...maar je ziel niet blootleggen
Muziek beluisteren op de wei van Werchter
... misschien toch een geheimpje prijsgeven
Zo geliefd zijn
...en dit niet zien of aanvaarden
Rust zoeken en vinden
... maar vragen onbeantwoord laten
Mooie herinneringen koesteren
...maar zo gemist worden*